

ที่ ทม 0206/ 14/69

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
รับที่ 1369/2536
วันที่ - 8 ส.ย. 2536
เวลา 11.55 น. *น.ค.*

ถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ทบวงมหาวิทยาลัยขอส่งนโยบายและแนวทางการให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ต่างประเทศ ซึ่งกรมวิเทศสหการได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ นโยบายการให้ความร่วมมือ แนวทางในการให้ความร่วมมือ ซึ่งมียอดประกอบคือ เป้าหมายหลัก ลำดับความสำคัญของกลุ่มประเทศ เป้าหมาย กลยุทธ์ในการให้ความร่วมมือ กลยุทธ์เฉพาะสำหรับกลุ่ม ลำดับความสำคัญ รูปแบบและลักษณะของการให้ความร่วมมือ และสาขาของการให้ความร่วมมือ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมานี้

จึงแจ้งมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดเผยแพร่ให้หน่วยงานในสังกัดทราบด้วย จักขอคุณยิ่ง

①

เรียน ท่านอธิการบดี
เพื่อโปรดทราบเรื่อง
มอบส่วนวิเทศสัมพันธ์
9 ส.ย. 2536

②

ทราบ

เรื่อง: ทบวงมหาวิทยาลัย

1. กองบริหารการพัฒนาระหว่างประเทศ 1 ชุด.
2. กองส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 1 ชุด

ส่งกอง ส.ย. 8

14 ส.ย. 36

ดำเนินการมอบองค์การมาตั้งแต่วันที่ 11/12/11 จ. 11/12/11

ทั้งหมด 1 ชุด

และได้มอบให้

กรมวิเทศสัมพันธ์

วันที่ 11

17 ส.ย. 36

14/11/11

สำนักงานปลัดทบวง

กองวิเทศสัมพันธ์

โทร. 2458269

โทรสาร 2458930, 2468883

เทเล็กซ์ : 72610 MINUNIA TH

นโยบายและแนวทางการให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ต่างประเทศ

1. หลักการและเหตุผล

ในขณะที่สถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รอบประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เอื้ออำนวยต่อการปรับปรุงและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้มีความใกล้ชิดและสนิทสนมยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกัน สภาวะเศรษฐกิจภายในของประเทศไทยก็ได้มีการเจริญเติบโตและขยายตัวในอัตราที่สูงติดต่อกันนานหลายปี ภาคอุตสาหกรรมและการผลิตของประเทศไทยได้มีการพัฒนาและปรับตัวจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก รายได้จากการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและ เป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งของประเทศ การดำเนินงานของภาคธุรกิจเอกชนมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของทั้งภายในและภายนอกประเทศ และมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างต่อเนื่องต่อไป

ภายใต้สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยดังกล่าว จึงเป็นการเหมาะสมที่ประเทศไทยจะได้ทบทวนการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับแนวทางการดำเนินงานด้านการให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ต่างประเทศ ซึ่งได้มีการดำเนินการมาเป็นเวลานานกว่า 30 ปี เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายต่างประเทศในการรักษาและเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับประเทศต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องและธุรกิจภาคเอกชนในการส่งเสริมการส่งสินค้าออก การขยายการลงทุน และการจ้างแรงงานในต่างประเทศ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย และการรักษาและสร้างภาพพจน์ที่ดีของประเทศไทยในต่างประเทศ

การให้ความร่วมมือแก่ต่างประเทศของรัฐบาลไทยได้เริ่มต้นจากการที่รัฐบาลไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกแผนโคลัมโบในปี พ.ศ. 2497 โดยที่รัฐบาลไทยได้ให้ความร่วมมือในการจัดรายการและการจัดสรรทุนการศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงาน ในประเทศไทยให้แก่ผู้รับทุนจากประเทศสมาชิกโคลัมโบเรื่อยมา และเพิ่มมากขึ้นจนถึงปัจจุบัน ในขั้นแรกการให้ความร่วมมือจำกัดอยู่เฉพาะประเทศสมาชิกแผนโคลัมโบ ดังได้กล่าวแล้ว ต่อมาจึงได้ขยายออกไปครอบคลุมถึงประเทศที่มีใช้สมาชิกแผนโคลัมโบ รวมทั้งประเทศในทวีปอาฟริกาและมหาสมุทรแปซิฟิก ในปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือแก่ประเทศต่าง ๆ จำนวน กว่า 40 ประเทศทั่วโลก

/ในปี...

ในปี 2518 กรมวิเทศสหการได้จัดตั้งฝ่ายให้ความร่วมมือของไทยขึ้นเพื่อรับผิดชอบการให้ความร่วมมือที่ไทยให้แก่ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะ ซึ่งการให้ความร่วมมือของไทยได้ขยายขอบเขตออกไปมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากการประชุมกลุ่ม 77 ที่บัวโนสไอเรส ในปี 2527 และต่อมาในปี 2528 กรมวิเทศสหการก็ได้จัดตั้งหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนาขึ้นอีก 2 หน่วยงาน คือ ฝ่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศกำลังพัฒนาและศูนย์จัดหาผู้เชี่ยวชาญแห่งชาติขึ้นอีกด้วย ในช่วงปี 2533 รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ต่างประเทศมากขึ้นอีกโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายต่างประเทศในการรักษา และเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับประเทศต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องและธุรกิจภาคเอกชน ในการส่งเสริมการส่งสินค้าออก การขยายการลงทุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากการเพิ่มกิจกรรมการให้ความร่วมมือดังกล่าว ฝ่ายให้ความร่วมมือของไทย ฝ่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ศูนย์จัดหาผู้เชี่ยวชาญแห่งชาติ จึงได้รับการรวมกันและปรับเปลี่ยนเป็นกองการร่วมมือกับต่างประเทศ กอง 3 มีหน้าที่รับผิดชอบการให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหมด

2. นโยบายการให้ความร่วมมือ

เพื่อให้การดำเนินการให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ต่างประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงเห็นควรกำหนดนโยบายการให้ความร่วมมือ ดังนี้

- 2.1 คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับทั้งทางด้านการเมืองระหว่างประเทศและด้านเศรษฐกิจ สังคม
- 2.2 สอดคล้องกับนโยบายต่างประเทศ และพิจารณาให้ความสำคัญแก่ประเทศในกลุ่มอินโดจีน อาเซียน โคลัมโบ เอเชียและแปซิฟิก
- 2.3 คำนึงถึงความพร้อมทางด้านวิชาการ และให้ความร่วมมือในสาขาที่ไทยมีขีดความสามารถจะให้ได้
- 2.4 คำนึงถึงความสามารถทางงบประมาณที่มีอยู่เป็นสำคัญ

3. แนวทางการให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ต่างประเทศ

3.1 เป้าหมายหลัก

ในการดำเนินงานด้านการให้ความร่วมมือแก่ต่างประเทศ ควรมีการกำหนดเป้าหมายหลักที่สำคัญเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

- 3.1) เพื่อเป็นเครื่องมือของรัฐบาลไทยในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดด้านการเมือง เศรษฐกิจ วิชาการ และวัฒนธรรมกับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน
- 3.2) เพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและธุรกิจภาคเอกชนในการส่งเสริมสินค้าออก การขยายการลงทุนและการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย
- 3.3) เพื่อเผยแพร่ความก้าวหน้าทางวิชาการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และปลูกฝังค่านิยมและความรู้สึกที่ดีต่อประเทศไทย
- 3.4) เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงาน สถาบันการศึกษา และนักวิชาการทั้งในภาครัฐและเอกชนของไทยได้มีโอกาสพัฒนาขีดความสามารถในเชิงวิชาการ

3.2 ลำดับความสำคัญของกลุ่มประเทศเป้าหมายและแนวทางการให้ความร่วมมือ

เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรและการกำหนดแผนการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรมวิเทศสหการ จึงเห็นควรจัดลำดับความสำคัญของกลุ่มประเทศเป้าหมายไว้ โดยพิจารณาถึงปัจจัยด้านความมั่นคง ความเป็นไปได้ในการขยายตลาดการค้า การส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ การเป็นแหล่งวัตถุดิบเพื่อการผลิตในประเทศ และการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นเกณฑ์ในการกำหนด โดยจัดลำดับความสำคัญออกเป็น 4 ลำดับ คือ

- กลุ่มลำดับความสำคัญที่ 1 ได้แก่ ประเทศเพื่อนบ้าน 4 ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า กัมพูชา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- กลุ่มลำดับความสำคัญที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ
 - กลุ่มย่อยที่ 1

/เอเชียใต้...

<u>เอเชียใต้</u>	ได้แก่ประเทศ ศรีลังกา ปากีสถาน มัลดีฟส์ บังกลาเทศ เนปาล และภูฏาน
<u>แอฟริกา</u>	ได้แก่ประเทศ พิจิ โซโลมอน ซามัวตะวันตก ปาปัวนิวกินี วานูอาตู
<u>เอเชีย</u>	ได้แก่ประเทศ เคนยา ไ오วรีโดสต์ เซเนกัล ไนจีเรีย อียิปต์ มอริออคโค ซิมบับเว สวาซิแลนด์ นามิเบีย โมซัมบิก แคมเบีย มาลี ไนเจอร์ ชูดาน โซมาเลีย กินี โลบีเรีย มอริเชียส เซียร์ราลีโอน แทนซาเนีย บุร์กินาฟาโซ
- กลุ่มย่อยที่ 2
<u>เอเชียตะวันออกเฉียงกลาง</u>	ได้แก่ประเทศ เกาหลีใต้ จีน อินเดีย
<u>ยุโรปตะวันออก</u>	ได้แก่ประเทศ อิหร่าน ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โอมาน กาตาร์ บาห์เรน จอร์แดน คูเวต
<u>อเมริกาใต้</u>	ได้แก่ประเทศ โบลิเวีย โปแลนด์ เชคและสโลวัก ฮังการี
<u>อเมริกาใต้</u>	ได้แก่ประเทศ อาร์เจนตินา บราซิล ชิลี อุรุกวัย และ เม็กซิโก
- กลุ่มลำดับความสำคัญที่ 3 ได้แก่กลุ่มประเทศอาเซียน คือ พิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไน
- กลุ่มลำดับความสำคัญที่ 4 ได้แก่ประเทศนอกเหนือกลุ่มลำดับความสำคัญที่ 1, 2 และ 3

3.3 กลยุทธ์การให้ความร่วมมือ

ควรกำหนดกลยุทธ์การให้ความร่วมมือเป็นดังนี้

- 1) การให้ความร่วมมือจะ เป็นการผสมผสานความร่วมมือทางวิชาการกับผลประโยชน์ของประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตามทิศทางของเป้าหมายหลัก

/ 2) การให้...

- 2) การให้ความร่วมมือจะกระทำอย่างเป็นระบบ มีแผนงานที่ชัดเจนและมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
- 3) ส่งเสริมให้องค์กรเอกชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารความร่วมมือให้มากขึ้น
- 4) ขยายรูปแบบความร่วมมือ นอกเหนือจากความร่วมมือด้านทุนศึกษาฝึกอบรม/ดูงาน เป็นการให้บริการ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ วัสดุอุปกรณ์ และความร่วมมือแบบให้เปล่า
- 5) เร่งรัดและส่งเสริมให้มีการร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศในการให้บริการของประเทศไทย ทั้งทางด้านบุคลากร สถาบันศึกษา และวัสดุอุปกรณ์ที่ผลิตได้ในประเทศไทยในการให้ความร่วมมือแก่ประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ
- 6) พัฒนาระบบการบริหารความร่วมมือทั้งทางด้านโครงสร้าง การจัดการและระเบียบวิธี การใช้จ่ายเงินให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เพื่อรองรับการให้ความร่วมมือที่จะมีมากขึ้น
- 7) สำหรับกลุ่มประเทศที่มีลำดับความสำคัญสูงนั้น กรมวิเทศสหการได้จัดทำมีการจัดทำแผนความร่วมมือเป็นรายประเทศ โดยการจัดส่งคณะผู้แทนไปเจรจากับประเทศเหล่านั้น หรือดำเนินการในกรอบคณะกรรมการร่วมระดับรัฐบาลทั้งสองฝ่าย

3.4 กลยุทธ์เฉพาะสำหรับกลุ่มลำดับความสำคัญ

1) กลุ่มลำดับความสำคัญที่ 1

- จัดให้มีแผนความร่วมมือระยะสั้นเป็นรายประเทศ (Country Programme) มีกำหนดเวลา 2 ปี โดยกำหนดเงินความร่วมมือในแต่ละปีงบประมาณให้ชัดเจน
- ร่วมกันพิจารณากำหนดรายละเอียดของความร่วมมือที่จะบรรจุไว้ในแผน โดยยึดถือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่รับความร่วมมือเป็นแนวทาง
- จัดสรรงบประมาณความร่วมมือของไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ให้แก่ประเทศในกลุ่มลำดับความสำคัญนี้

/ - กระจาย...

- กระจายการบริหารงานและงบประมาณความร่วมมือให้แก่หน่วยราชการและองค์การเอกชนที่มีแผนงานที่เกี่ยวข้อง
- จัดให้มีทุนศึกษาระยะยาวในระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโทในประเทศไทย ทำให้ผู้รับทุนใช้เวลาศึกษาในประเทศไทยยาวนาน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับขนบธรรมเนียมประเพณีและเคยชินกับการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้เกิดค่านิยมประเทศไทยในระยะยาว
- เชิญให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้องเดินทางมาพบปะหารือและ เชื่อมความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ของไทยเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม

2) กลุ่มลำดับความสำคัญกลุ่มที่ 2

กลุ่มย่อยที่ 1

- สนับสนุนให้ความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐบาลของประเทศในกลุ่มนี้ โดยรัฐบาลไทยรับภาระค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นทั้งหมด
- ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนนักวิชาการและจัดสรรทุนให้เจ้าหน้าที่จากประเทศในกลุ่มที่รับทุนรัฐบาลไทยมาศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มย่อยที่ 2

ให้ความร่วมมือในลักษณะเดียวกันกับความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (Technical Cooperation Among Developing Countries - TCDC) โดยประเทศไทยร่วมรับผิดชอบบางส่วนตามเงื่อนไขข้อตกลงที่มีอยู่ต่อกันระหว่างแต่ละประเทศ ดังนี้

- สนับสนุนให้ความร่วมมือในสาขาที่ได้รับการร้องขอ
- ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนนักวิชาการ และจัดสรรทุนในบางสาขาวิชาที่เห็นเหมาะสมเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่เพื่อฝึกอบรม/ดูงานมากขึ้น

/ 3) กลุ่มลำดับ...

3) กลุ่มลำดับความสำคัญที่ 3

เนื่องจากประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกของอาเซียนอยู่ด้วย และได้มีโครงการความร่วมมือในรูปแบบต่าง ๆ ภายใต้งค์กรอยู่แล้ว การให้ความร่วมมือของไทยแก่ประเทศในกลุ่มนี้ จึงเป็นการให้ความร่วมมือเพิ่มเติมเมื่อได้รับการร้องขอของรัฐบาล

อย่างไรก็ตาม เห็นสมควรจัดสรรทุนตามหลักสูตรฝึกอบรมที่จัดขึ้นเป็นประจำในประเทศไทยให้ผู้รับทุนจากประเทศในกลุ่มนี้ได้มีโอกาสรับทุนรัฐบาลไทยเดินทางไปรับการศึกษาศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงานในประเทศไทยตามแนวทางที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วในปัจจุบันต่อไปด้วย

4) กลุ่มลำดับความสำคัญที่ 4

ถึงแม้ประเทศในกลุ่มนี้จะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีลำดับความสำคัญต่ำสุด แต่ประเทศไทยก็ควรพร้อมให้ความร่วมมือเมื่อได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ รวมถึงการพิจารณาจัดสรรทุนในหลักสูตรที่จัดขึ้นเป็นประจำให้ผู้รับทุนจากประเทศในกลุ่มลำดับความสำคัญนี้ได้มีโอกาสเดินทางไปศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงาน ในสาขาที่พิจารณาแล้ว เห็นเหมาะสมในประเทศไทยด้วย

3.5 รูปแบบการให้ความร่วมมือ

การให้ความร่วมมือทางวิชาการของไทยเห็นสมควรกำหนดรูปแบบในลักษณะที่คล้ายคลึงกับความร่วมมือที่ประเทศไทยเคยได้รับจากต่างประเทศ ดังนี้

- 1) จัดส่งนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญของไทยไปปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้ตกลงร่วมกันในต่างประเทศ
- 2) จัดให้ผู้รับทุนจากต่างประเทศได้เดินทางไปศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงานในประเทศไทย
- 3) ให้ความร่วมมือด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ในประเทศไทย เพื่อเป็นการแนะนำสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและความนิยม

/ 4) ให้ความร่วมมือ...

4) ๓๐ เม.ย. ๕๐ ๑๖๖๖

- ๕) ให้ความร่วมมือแก่รัฐบาลและองค์การระหว่างประเทศที่เป็นผู้ให้ทุนแก่ผู้รับทุนจากต่างประเทศ โดยการจัดรายการศึกษา/ฝึกอบรม/ดูงานให้เมื่อได้รับการร้องขอ ทั้งนี้ อาจขยายการให้ความช่วยเหลือครอบคลุมไปถึงด้านบริการผู้เชี่ยวชาญและอุปกรณ์ด้วย

3.6 ลักษณะของการให้ความร่วมมือ

การให้ความร่วมมือของรัฐบาลไทยจะแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) Thai International Cooperation Programme (TICP) เป็นการให้ความร่วมมือซึ่งรัฐบาลไทยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด การให้ความร่วมมือประเภทนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของการให้ทุนฝึกอบรม/ศึกษา/ดูงาน แก่ประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ ส่วนการให้ความร่วมมือด้านผู้เชี่ยวชาญและวัสดุอุปกรณ์ยังมีเป็นส่วนน้อยและกำลังขยายมากขึ้น การให้ความช่วยเหลือรูปแบบนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 Individual Request Training Programme เป็นการ จัดหลักสูตรฝึกอบรม/ศึกษา/ดูงาน ให้แก่ประเทศต่าง ๆ ที่ขอมา เช่น ลาว เวียดนาม เขมร บังกลาเทศ เป็นต้น

1.2 Group Training Programme เป็นการให้ทุนฝึกอบรมในหลักสูตร ซึ่งจัดไว้และเปิดให้ประเทศต่าง ๆ ที่สนใจส่งคนเข้ารับการฝึกอบรม

- 2) Third Country Training Programme (TCTP) เป็นการให้ความร่วมมือ โดยที่รัฐบาลไทยรับเป็นประเทศผู้จัดฝึกอบรม/ดูงาน สำหรับประเทศต่าง ๆ ขึ้นในประเทศไทย โดยผู้เข้าอบรมได้รับทุนจากประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ เช่น WHO UNESCO JICA AUSTRALIA UNDP UNFPA ESCAP เป็นต้น รัฐบาลไทยรับผิดชอบในการจัดหลักสูตร การประสานงานและค่าใช้จ่ายบางส่วนในการบริหาร ผู้เข้ารับการอบรมประเภทนี้มาจากทั้งประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา ส่วนสาขาที่ให้การอบรมมีทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการบริหารการพัฒนา

3) Technical Cooperation among Developing Countries (TCDC)

การให้ความร่วมมือประเภทนี้เป็นการแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับประเทศต่าง ๆ ตามกรอบของ UNDP ซึ่งประเทศผู้ส่ง Participant จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในประเทศทั้งหมด ซึ่งในขณะนี้จีนเป็นประเทศที่มีการแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับไทยมากที่สุด

สำหรับลักษณะการให้ความร่วมมือในระยะต่อไป จะมีจุดเน้นดังนี้ คือ

ด้านความร่วมมือของไทย (TICP)

- ปรับเปลี่ยนจากการให้ความร่วมมือในรูป ad-hoc เป็นรูป project Type มากขึ้น เพื่อให้มีความเป็นรูปธรรมและเห็นผลการดำเนินงานได้ชัดเจนขึ้น เพื่อให้ทั้งประเทศผู้ให้และผู้รับสามารถเตรียมความพร้อมในทุกด้านได้อย่างเหมาะสม
- ปรับเปลี่ยนจากการให้ความร่วมมือแบบปีต่อปี เป็น programme ระยะยาว 2 - 3 ปี ในรูป Country Programme

ด้านความร่วมมือกับประเทศที่สาม (TCTP)

- ขยายหลักสูตรการฝึกอบรมที่จัดร่วมกันให้หลากหลายมากขึ้น
- เน้นการใช้สถาบันการฝึกอบรมที่มีอยู่ให้เป็นระดับนานาชาติ
- ขยายความร่วมมือไปยังผู้ให้อื่น ๆ ที่สนใจ จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศอินโดจีน

3.7 สาขาที่จะให้ความร่วมมือ

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการให้ความร่วมมือและความพร้อมของหน่วยงานไทย เห็นสมควรเน้นให้ความสำคัญกับการให้ความร่วมมือใน 3 สาขา คือ การศึกษา การสาธารณสุข และการเกษตร ส่วนในสาขาอื่น ๆ เช่น การคลัง การบริหารการคลัง การวางแผนเศรษฐกิจก็จะพิจารณาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ที่ ทม.5102(8)/31 วันที่ 4 พฤษภาคม 2536

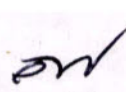
เรื่อง ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

เรียน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ตามบันทึกที่ ทม.0206/10764 ลงวันที่ 28 เมษายน 2536 เรื่องขอความร่วมมือในการจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาของออสเตรเลีย นั้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ใดขอเรียนให้ทราบว่าขณะนี้มหาวิทยาลัยไม่สามารถให้รายละเอียดดังกล่าวได้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยยังไม่มีข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสัสนัน)
รักษาการแทนอธิการบดี

ส่ง FAX. ไปททบว. (วันที่)

เมื่อ 4 พ.ค. 36

กำกับคณบดีร่วมมือ.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ที่

ทม 0206/

10464

วันที่

29

เมษายน 2536

เรื่อง

ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
รับที่ 892/2536
วันที่ 29 เม.ย. 2536
เวลา 16.30 น. *น.อ.*

เรียน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ด้วยทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับความร่วมมือทางการศึกษาและ
วิจัยกับ Department of Employment, Education and Training (DEET) ประเทศออสเตรเลีย
เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

ในการนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยประสงค์จะสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับข้อตกลงความร่วมมือทาง
วิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย เพื่อประเมินสถานะและปัญหา
อุปสรรคของความร่วมมือ ตลอดจนศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว เพื่อนำมาปรับปรุง
การดำเนินการความร่วมมือให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทบวงมหาวิทยาลัยจึงใคร่ขอความร่วมมือในการจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับความร่วมมือ
ระหว่างมหาวิทยาลัย/สถาบันของท่านกับสถาบันอุดมศึกษาของออสเตรเลีย ตามแบบพิมพ์ที่แนบมาพร้อมนี้
แล้วนำเสนอทบวงมหาวิทยาลัย ภายในวันที่ 13 พฤษภาคม 2536 เพื่อดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ทพ. ส. 30/2536

(นายพจน์ สัมพันธ์)

รองปลัดทบวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

กองวิเทศสัมพันธ์

โทร. 2458268

โทรเลข : 72610 MINUNIA TH

โทรสาร 2458636, 2458930

๕ *ส. 30/2536*

น.อ. 30/2536

น.อ. 30/2536

๑ *ขอแจ้งว่า...*
เพื่อโปรดพิจารณา...
ทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทย...
กับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

ลงนาม

30 เม.ย. 36

คำชี้แจง

แบบสำรวจสภาพของความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับ
สถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

แบบสำรวจจะแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลสรุปของการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือในส่วนของการดำเนินงาน นับตั้งแต่วันที่ลงนามข้อตกลง โปรดระบุว่าการดำเนินงานตามข้อตกลงบ้างหรือไม่ ในการดำเนินการดำเนินงานตามข้อตกลง โปรดจัดทำรายละเอียดในแบบพิมพ์ ส่วนที่ 2

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลรายละเอียดกิจกรรมที่มีการดำเนินงานตามข้อตกลงรวมทั้งปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน

แบบสำรวจสถานการณ์ของความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

คณะ/มหาวิทยาลัย/สถาบันไทย คณะ/มหาวิทยาลัย/สถาบันออสเตรเลีย	วันที่ลงนาม - วันที่สิ้นสุดของ ข้อตกลง	สาขาวิชา	กิจกรรมที่ระบุในข้อตกลง	การดำเนินงาน	
				ดำเนินการแล้ว	ยังไม่ได้ดำเนินการ (โปรดระบุปัญหาและอุปสรรค)

แบบสำรวจสถานการณ์ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

ลำดับที่	กิจกรรมที่ดำเนินการตามข้อตกลง	ระยะเวลาของกิจกรรม				จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม ตั้งแต่เริ่มทำสัญญาข้อตกลง	ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน
		ต่ำกว่า 1 เดือน	1-3 เดือน	3-6 เดือน	อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

แบบสำรวจสถานภาพของความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาออสเตรเลีย

ลำดับที่	กิจกรรมที่ดำเนินการตามข้อตกลง	ระยะเวลาของกิจกรรม				จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม ตั้งแต่เริ่มทำสัญญาข้อตกลง	ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน
		ต่ำกว่า 1 เดือน	1-3 เดือน	3-6 เดือน	อื่น ๆ (โปรดระบุ)		